

CRKVA Sv. ANTUNA PADOVANSKOG

Crkva Sv. Antuna građena je na kraju XIX stoljeća, a završena 1894. godine. Smatra se da je sagrađena na lokaciji gdje je i bila jedna od porusenih srednjovjekovnih bihaćkih crkava. Katolička crkva u Bihaću spada u red onih sakralnih građevina čiji se tipovi mogu sresti širom sjeverozapadnog dijela Hrvatske.

Graditelji Crkve svetog Antuna Padovanskog vodili su, prije svega računa o tome da ovo zdanje ima naglašenu prostornu koncepciju, ali isto tako ne zanemarujući veću upotrebu dekorativnih elemenata.

Sam izgled crkve bio je, za ono vrijeme, više nego impozantan. Prostorno je zauzimala oko 900 m², sa visokim pravougaonim zvonikom; uz džamiju Fethiju i Kapetanovu kulu dominirala je iznad gradskog urbanog jezgra. Bihaćka Crkva svetog Antuna je promijenila svoj raniji izgled za vrijeme II svjetskog rata. Naime, godine 1941. tadašnja vlast naredila je da se do temelja sruši Pravoslavna crkva u gradu, a da se materijal sa porušene Pravoslavne crkve iskoristi za dozidjavanje crkve. Tako je dozidan još jedan sprat zvonika, a sama crkva je produžena da bi dobila izgled križa. Tako je crkva postala jedna od tri najveće crkve u Bosni i Hercegovini, dugačka cijelih 58 metara,

Godine 1944. jurišni bombarderi savezničke avijacije u velikom naletu su bombardirali neprijateljske posade u gradu, prilikom čega je znatno ostećena i crkva. Od ovog vjerskog objekta ostao je jedino kvadratni visoki toranj sa zvonikom koji i danas odolijeva zubu vremena, podsjećajući današnje generacije na sve strahote ratnog razaranja.

Izvori: JU „Zavod za zaštitu kulturnog naslijeđa Bihać“ popisni registar, „Stari gradovi Unsko-sanskog kantona“ Zavod za zaštitu kulturnog naslijeđa Bihać i Muzej Unsko-sanskog kantona, februar 2009, <http://old.kons.gov.ba/>

